

TOURRIT
Lozère

Ruimte en natuurschoon

In het hart van het Massif Central vind je de Lozère, een departement dat ongerepte natuur, gezellige, authentieke Franse stadjes en prachtige rotskloven biedt. Wie van natuurschoon en ruimte houdt, kan hier heerlijk motorrijden.

TEKST & FOTO'S: Peter Aansorgh

Vanaf Lyon is de Lozère wat lastig te bereiken. Nou ja, lastig: na Saint-Étienne ligt geen snelweg meer en na Le Puy-en-Velay wordt de N88 steeds kleiner. Toch is de 1.000 km vanuit Nijmegen goed in één dag te doen en ik kom tegen zevenen aan bij het Domaine de Barres, even buiten Langogne. Het is een prachtig golfresort met niet al te dure kamers en een enorme parkeerplaats, waar je direct ziet dat men gewend is aan ‘ons soort mensen’: er staan motortrailers en ATV’s. De Porsche-club overnacht er. Het restaurant is goed. Wat wil je nog meer?

Bizons

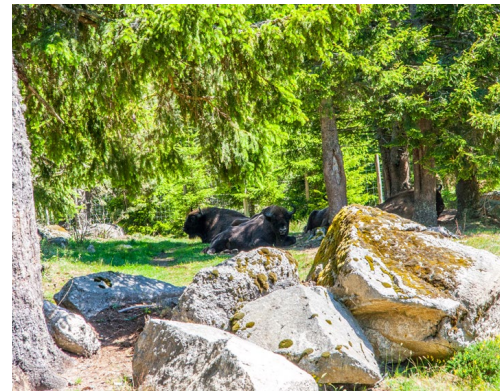
We vertrekken de volgende ochtend dan ook goed uitgerust voor de eerste etappe, die langs het fraaie stuwmeer van Langogne voert. Je kunt er zwemmen en allerlei watersporten beoefenen. Wij kiezen echter de kronkelende D45 naar het noorden, om vervolgens via Chambon-le-Château over de D59 door te rijden naar Sainte-Eulalie. Onderweg komen we mooie valleien en vreemde rotspartijen tegen, alvorens we bij het bizon-reservaat ‘Réserve des bisons d’Europe’ aankomen. Met

een huifkar trekken we het reservaat in, waar we hier en daar de Europese bizens van dichtbij te zien krijgen. Een aantal soorten zijn al uitgestorven, en de Europese bizon is zeldzaam geworden, vandaar de noodzaak voor een reservaat. Dit in tegenstelling tot de Amerikaanse bizens, die hier en daar zelfs gefokt worden voor het vlees. Europese bizens mogen niet worden gegeten. Het zijn trouwens imposante beesten. Toergids Jade weet te vertellen dat het niet vaak voorkomt dat ze de paarden aanvallen, maar dat het wel eens gebeurt. Ik blijf mooi in de huifkar, tot we weer veilig buiten de hekken zijn.

Malzieu

Na het reservaat zoeken we de bewoonde wereld weer op in Le-Malzieu-Ville, een klein stadje met veel middeleeuwse gebouwen. Het is onlangs tot een van de mooiste stadjes van Frankrijk uitgeroepen. Het is er erg gezellig, vooral omdat er een middeleeuws festival gaande is. In de straatjes worden middeleeuwse spelletjes gespeeld, er worden toneelstukjes opgevoerd en de sfeer is tof, met veel in middeleeuwse kleding uitgedoste mensen en de nodige stalletjes met eten en

drinken. Natuurlijk is het ook hier niet alle dagen feest, maar ook zonder festival is het een mooi plaatsje om rond te hangen. Dat doen we niet te lang, want het is nog best een eindje tuffen naar ons onderkomen voor die nacht, de Chalets du Goulet in Le Blaymard, vlak bij de Mont Lozère. Onderweg komen we langs een prachtig uitzichtpunt bij de Col du Cheval Mort aan de D3: de ‘Truc de Fortunio’. De bergtop is bezaaid met grote ronde keien en rotspartijen, met in de verte zicht op het Lac de Charpal. Via Châteauneuf-de-Randon bereiken we ten slotte de Chalets, leuke houten huisjes zonder kookgelegenheid. De patron en zijn vrouw koken voor de gasten. Lekker en erg gezellig.

Gorges du Tarn

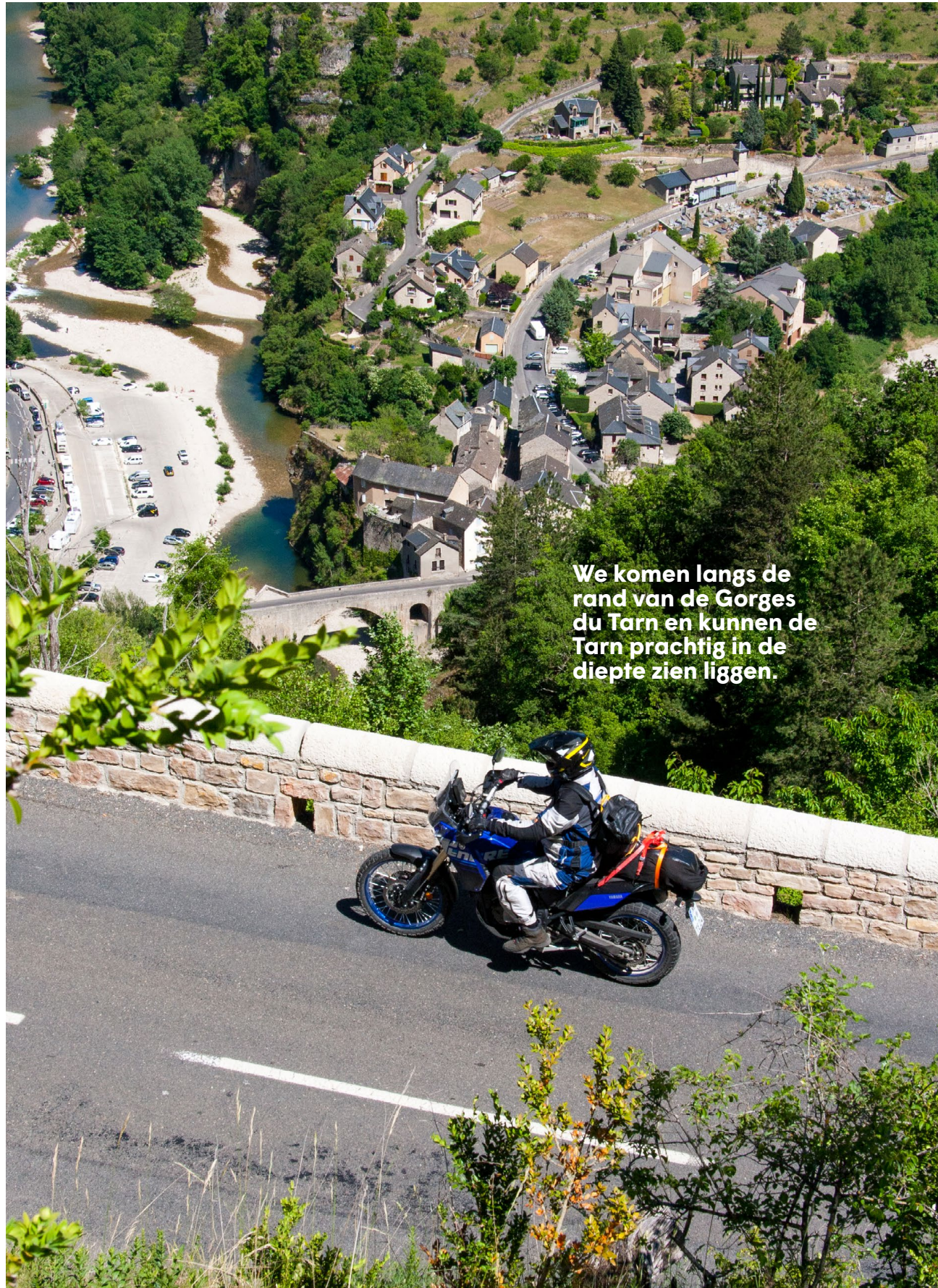
Na het ontbijt trekken we weer oostwaarts over de D41 en klimmen vervolgens over de DD31 naar het plateau van de Causse de Souveterre bij Les Cheyrouses. Daar staan elektrische steps voor ons klaar, waarmee we het plateau ‘offroad’ gaan verkennen. Dat valt nog niet mee, met de relatief kleine wielen, de beperkte vering en het duimgas, maar leuk is het wel! Het landschap is vrij kaal en leeg, je komt geen kip tegen en het uitzicht is adembenemend. We komen langs de rand van de Gorges du Tarn en kunnen de Tarn prachtig in de diepte zien liggen. Vervolgens ontdekken we een oude boerderij bij Nissoullogres, waar nu een gezelschap kunstenaars woont. Tussen de gebouwen door kun je naar de rand van de Gorges rijden voor een spectaculair uitzicht. Later op de dag keren we hier nog met de motoren terug, als we onderweg zijn over de D986 naar

Toergids Jade weet te vertellen dat het niet vaak voorkomt dat de bizens de paarden aanvallen, maar dat het wel eens gebeurt. Ik blijf mooi in de huifkar.

Interessante websites

- **Bisonreservaat:** www.bisoneurope.com
- **Middeleeuwse stad Malzieu:** www.lozere-tourisme.com/cite-medievale-du-malzieu/le-malzieu-ville/pcular0480000322
- **Uitzichtpunt Truc de Fortunio:** www.lozere-tourisme.com/cite-medievale-du-malzieu/le-malzieu-ville/pcular0480000322
- **Elektrische scooterexpeditie:** www.trottinlozere.com
- **La Ferme Caussenarde d’Autrefois:** www.ferme-caussenarde.com
- **Kaasfabriek Fedou:** www.fedou.com
- **Gierencentrum Meyrueis:** www.vautours-lozere.com
- **Atelier Tuffery:** www.ateliertuffery.com
- **La Garde Guérin:** www.lozere-tourisme.com/le-comptoir-de-la-regordane/prevencheres/reslar048v5055a9

We komen langs de rand van de Gorges du Tarn en kunnen de Tarn prachtig in de diepte zien liggen.

De gieren waren bijna uitgestorven. Nu stellen boeren uit het gebied dode schapen ter beschikking, die doelgericht in de omgeving aan de gieren worden aangeboden.

Sainte-Enimie, vanwaar we nog een rondrit maken via Point Sublime en via de fantastische afdaling bij La Malène, waar je via tientallen hairpins naar het dorp beneden rijdt. Terug in Sainte-Enimie leggen we aan bij Hôtel Burlatis, waar het pils goed smaakt en de motoren binnen mogen staan. Het diner in restaurant Le Petit Paris is daarna een belevenis, de ober is geweldig en krijgt de grootste tip ooit.

Primitief

Het weer lijkt de volgende dag om te slaan, maar na het ontbijt prikt de zon alweer door de wolken. Al snel is het opnieuw net zo heet als de dagen ervoor. We stomen op naar Sainte-Enimie en trekken vervolgens zuidwaarts over de D986 en de D16 naar Hyelzas, een dorpje dat op de uitgestrekte hoogvlakte van Causse Méjean ligt. Je vindt er La Ferme Caussenarde, een oude boerderij die nu als een soort openluchtmuseum dienstdoet. Je krijgt er een goede indruk van hoe hard en primitief het leven hier tot een halve eeuw geleden is geweest. Je ziet ook de bijzondere bouwwijze van de boerderijen in deze streek, met stenen daken. Een paar honderd meter verderop is een kaasfabriekje, waar ze onder meer de Bleu de Causses en de Pyrelades maken, en nog wat andere schapenkazen. Ze demonstreren heel leuk hoe dat in zijn werk gaat en uiteraard kun je de kazen proeven. Dat vult behoorlijk, dus een lunch heb je daarna niet meer nodig. Een stukje kaas meenemen voor thuis, nog een dag of vijf in de koffers in de brandende zon? Toch maar niet ...

Gieren

Van Hures-la-Parade vervolgen we de weg naar Meyrueis en daarna over de D996 naar het westen. In het begin doorkruisen we uitgestrekte, golvende velden, met slechts hier en daar een paar bomen. Je waant je alleen op de wereld. Dan duiken we de rotskloven in, een prachtig parcours vol fraaie rotspartijen, uitzichten en veel bochten. We stijgen door de vallei van de Jonte tot we bij het Maison des Vautours komen, het huis van de gieren. Het is een soort museum over gieren, waar je kunt zien welke gieren er zijn en hoe ze leven. Ze waren hier bijna uitgestorven door de verbeterde hygiëne: dode dieren bleven niet liggen maar werden opgeruimd, waardoor de gieren geen eten hadden. Gieren jagen niet, het zijn de opruimers van de natuur. Nu stellen boeren uit het gebied dode schapen ter beschikking, die doelgericht in de omgeving aan de gieren worden aangeboden. Er broeden dan ook talloze gieren in de rotsen rond

Logies

Uiteraard kun je via de bekende bookingsites allerlei hotels vinden in deze regio. Wij hebben zelf overnacht in de volgende hotels:

- **Hotel Le Domaine de Barres in Langogne**
www.Domainedebarres.com
- **Les chalets du Goulet in Le Bleymard**
www.les-chalets-du-goulet.languedoc-hotels.com
- **Hôtel Burlatis in Sainte-Enimie**
www.hotelburlatis.com
- **Hotel Château d'Ayres in Meyrueis**
www.hotel-restaurant-meyrueis.com
- **Hôtel des Gorges du Tarn in Florac**
www.hotel-gorgesdutarn.com

De Lozère is perfect voor motorrijders: er is veel te zien, maar de wegen zijn rustig en soms zelfs compleet verlaten.

het museum en de populatie neemt weer toe. Vanaf het balkon kun je ze met verrekijkers bekijken. En uiteraard cirkelen ze boven ons in de rondte. Prachtige beesten ...

Mont Aigoual

We overnachten in het schitterende Château d'Ayres. Het hele gebouw ademt nog de geest van de notabelen die hier door de eeuwen heen hebben gewoond. Het viersterrenetablissement heeft ook een geweldig restaurant. Noblesse oblige, tenslotte. Kamers zijn beschikbaar vanaf 100 euro per nacht, maar een pintje kost 7 euro. Dronken worden we dus niet die nacht, maar genieten doen we wel van de adellijke sfeer. Meyrueis blijkt 's ochtends een leuk plaatsje, met een paar pittoreske straatjes en een fraaie kasteeltoren, waar het Office du Tourisme in is gevestigd. Het is markt en dat maakt het lekker levendig. Maar op ons programma staat een van de hoogtepunten van de reis: de Mont Aigoual. Letterlijk, want de berg is 1.567 meter hoog. Op de top vind je een meteorologisch observatorium. Frédéric Miens, een van de dienstdoende meteorologen, legt uit hoe ze het weer observeren en voorspellen en hoe het leven op de berg is. Wij dalen die berg weer snel af en nemen de toeristische route door de Gorges du Tapoul naar Florac.

Verzengend heet

Na de lunch staat er een rondrit door de Cevennen op het programma. Het is verzengend heet geworden, het asfalt op de pas na Puycauzier blijft hier en daar aan je banden plakken. Af en toe ligt er 'gravillons', oftewel rolsplit, wat behoorlijk riskant is. Het doorwaaipak van Dane is fijn, maar kan ook niet tegen deze hitte op. Na Puycauzier wilt het verlangen naar luchtige kleding en een koud biertje het van de belofte van een mooi motorlandschap en ik rijd in mijn eentje over de D20 en de D993 naar Florac terug, waar ik vast intrek neem in het Hôtel des Gorges du Tarn. Na een verfrissende douche wordt het pintje toch een limonade, want we hebben nog een afspraak bij een bijzonder bedrijfje op het industrieterrein van Florac: het Atelier Tuffery. Dus het motorjack moet toch weer even aan.

Atelier Tuffery

Het Atelier Tuffery is een ambachtelijke jeansfabriek. Het bedrijf is in 1892 opgericht door de overgrootvader van Julien Tuffery, die er nu de scepter zwaait. In die tijd werd er een spoorlijn aangelegd en de werkers

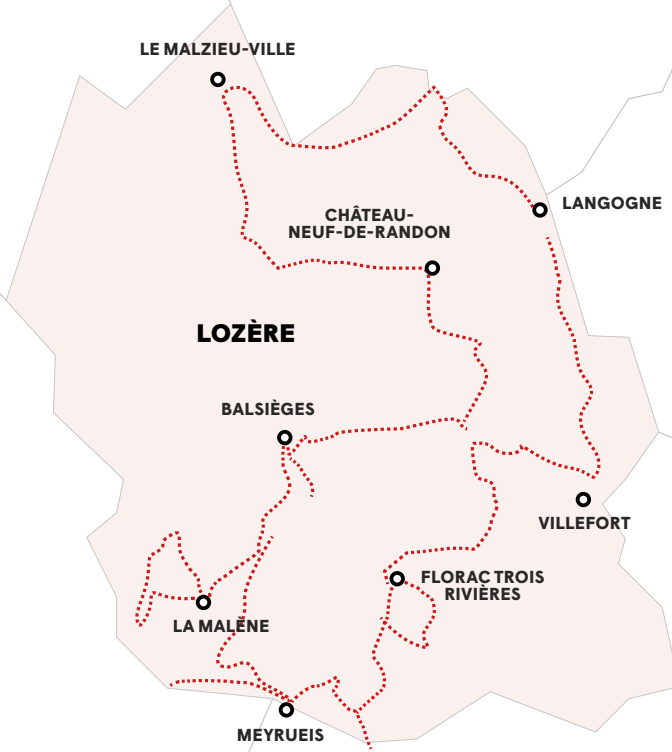
Het Château d'Ayres ademt nog de geest van de notabelen die hier door de eeuwen heen hebben gewoond.

hadden sterke kleding nodig. Hij gebruikte daarvoor een soort zeildoek, de 'serge de Nimes', wat later via 'De Nimes' tot de denim is verbasterd. Uit besparingsoverwegingen werd het geweven van blauw en wit garen. Het bedrijf heeft natuurlijk te lijden gehad van de massa-industrie en door de afgelegen locatie. Het ging van 60 werknemers naar drie, maar door de mogelijkheden van internet en de wens naar duurzamere producten loopt het bedrijf nu weer 'als een trein', met inmiddels 18 werknemers, die allemaal uit de buurt komen. Atelier Tuffery gebruikt alleen denim van Franse hennep, linnen en wol, dat in Frankrijk wordt bewerkt. Tachtig procent van onze business gaat via internet", vertelt Julien. "We verkopen over de hele wereld. Onze jeansproducten zijn van een dermate goede kwaliteit en dikte dat ze een heel mensenleven mee kunnen. Als

ze kapotgaan, kunnen we ze ook repareren." Wil je een broek van Atelier Tuffery, dan kun je een eigen broek sturen die lekker zit, ze maken die voor je na. Of je rijdt er zelf langs ... De goedkoopste standaardbroek kost 130 euro, 'made to measure' vanaf 400 euro.

La Garde Guérin

Een paar verkoelende biertjes, een lekker diner en een goede nachtrust later gaan we weer te paard voor een prachtige, bochtige route over de D998 naar Le Pont-de-Montvert. Het is weer zo'n typisch Frans bergdorpje met een fraaie, zeer oude brug met toltoren, die je over de rivier de Tarn brengt en huizen van granietsteen. Zelfs in de miezerregen van die ochtend ziet het er nog schilderachtig uit. Die regen maakt gelukkig wew er snel plaats voor blauwe luchten, als we de route vervolgen

566 km

Deze route kan je downloaden op www.motoren-toerisme.be onder de header 'routes'.

Toeristische informatie

- Deze reis werd georganiseerd door Endurofun Tours Duitsland (www.endurofuntours.com) in samenwerking met Lozère Tourisme (www.lozere-tourisme.com).
- De route van Brussel tot Langogne over Parijs is 880 km, over Luxemburg 904 km. De snelwegen in Frankrijk zijn tolwegen.
- In totaal telde onze rondreis 566 km.
- De gereden routes zijn terug te vinden op Michelin kaart nr. 330, Cantal-Lozère.

over de Mont Lozère en de Col de Finiels, die met 1.541 meter ook niet onderbemeten is. Dan volgen we de D901 naar Villefort, dan langs een groot stuwmeer naar La Garde-Guérin, ook weer uitgeroepen tot een van de mooiste stadjes van Frankrijk en opgenomen in de lijst van Unesco Werelderfgoed. Het is een oude vesting uit de 12e eeuw, aan de rand van de 400 meter diepe Gorges du Chassezac. De vestingstad was een toevluchtsoord voor pelgrims die van Le Puy-en-Velay kwamen. Er is een ruïne van een kasteel uit de 16e eeuw, met een vierkante toren die nog in puike staat verkeert. Ook de kerk van Saint-Michel uit de 12e eeuw staat er nog fraai bij. Er zijn ook een paar goede restaurants, da's alleen al een reden om hier even af te slaan.

Laatste duik

Na La Garde-Guérin rest ons nog een fraaie route over de D906 terug naar Le Domaine de Barres in Langogne en een lekker diner in een restaurant aan het meer, lekker onderuit gezeten met de blik op de ondergaande zon en een paar badgasten, die nog een laatste duik nemen. In het hoogseizoen zal het hier wel iets drukker zijn, maar lang niet zo druk als in de geijkte vakantiebestemmingen. Dat maakt de Lozère perfect voor motorrijders: er is veel te zien, maar de wegen zijn rustig en soms zelfs compleet verlaten. Je hebt hier zeer afwisselende landschappen en je kunt kiezen tussen lange, rustige wegen over de hoogvlaktes, of de meest kronkelende bergwegen bij de Gorges, of de gebergtes in het oosten. De moeite waard om zelf eens een kijkje te nemen! ➡

